

Роберт Бернс народився 1759 року в с. Аллоуей у Шотландії. На той час країна, яка ще в XV ст. мала чудову культуру, літературу, остаточно втратила свою державність – незалежність, парламент, літературну мову. Офіційною стала англійська мова, а шотландська народна збереглася лише в старих легендах, казках та піснях. Але з'являється поет, який оспівує любов Шотландію, характер шотландців, мову, красу природи. І стверджує, що дух народу, його прагнення до волі, його культуру знищити неможливо. Це був Роберт Бернс.

Батько Роберта, Вільям Бернс, хоч і був селянином-бідняком, розумів, що його дітям необхідна освіта. Він вчив синів арифметиці та читанню. Коли Роберту виповнилось сім років, батько найняв їм вчителя.

У Бернсів була своя ферма, але вона приносила незначний дохід, тому працювали всі. Коли Роберту виповнилося 14 років, він був «досвідченим фермером».

Роберт був веселим, винахідливим, дотепним. Він намагався завжди бути першим. Іноді у неділю він брав із собою книгу, ішов до лісу, і довго читав товстий том філософських творів, в яких шукав відповідь на питання, як йому жити далі, у чому мета життя, а головне – в що вірити?

Мати майбутнього поета мала прекрасний голос, веселий характер. Часто, сидячи за прядкою, співала народні шотландські пісні. Мабуть, народні пісні вплинули на творчість Р. Бернса і його вірші такі мелодійні.

Юний Роберт починає писати вірші. Твори поета вивчалися напам'ять, передавалися з вуст в уста, ставали піснями.

Бернс мандрує краєм, збирає старовинні шотландські легенди, балади, вивчає шотландську мову, мріє стати народним співцем. Але життя суворе. Коли помер батько, юнакові довелося взяти на себе піклування про родину.